

Halvdelen, nemlig 500 000 Kr., som deres Del af Finansieringen. Det er Meningen, at saavel Amortisation som Forrentning og andre Udgifter skal afholdes ved den i Loven omhandlede aarlige Afgift, som skal hvile paa Havnene, og som eventuelt vil komme til at forme sig som en Vareafgift. De samlede Driftsomkostninger er anslaaet til 135 000 Kr., af hvilke det er Tanken, at Staten aarlig skal udrede de 15 000 Kr.

I den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning udtaltes, at der i Udvalget var fuld Enighed om Lovforslagets Hovedopgave, men at man i flere Møder udførligt drøftede Betimeligheden af en i det forelagte Lovforslag indsat Bestemmelse om, at Skade, der som Følge af Isbryderhjælpen maatte blive tilføjet en Stats-Isbryder af det assisterede Skib eller dette af hin, bæres af det assisterede Skib, medmindre det maa antages, at Skaden er bevirket ved fejlagtig Ordre fra Isbryderen eller ved fejlagtig Manøvrering af denne. Udvalget fandt, at der herved indføres et nyt Princip i Lovgivningen, og Betænkkelighederne viste sig at være saa stærke, at Udvalget foreslog, at det paagældende Stykke af Lovforslaget udgik, hvad Ministeren sluttede sig til.

I Landstingets Udvalg blev der fremført Tvivl med Hensyn til, om Havnebestyrelserne har givet deres Tilslutning til Tanken om en Havnene paahvilende aarlig Afgift i den Form, hvori den nu fremtræder i Lovforslaget. Da det imidlertid af Ministeren er oplyst, at Forslaget før dets Fremsættelse for Rigsdagen har været tilstillet Havnene, og da Lovforslaget siden den 26. Februar d. A. har ligget paa Rigsdagens Bord, uden at der ses fra Havnene at være fremkommet Indsigelse mod Forslaget til noget af Rigsdagens Ting, mente Udvalget at kunne regne med, at Tanken har fundet saa vidt Tilslutning hos Havnebestyrelserne, at Lovforslaget bør gennemføres.

Endvidere herskede der i Udvalget nogen Usikkerhed med Hensyn til, om Udtrykket i Loven „Havne, der enten selv raader over tilstrækkeligt Isbrydningsmateriel, eller for hvilke Isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes uforuden“, tilstrækkelig tydeligt præciserer de Forhold, hvorunder Afgiften „kan nedsættes eller endog helt bortfalde“. Det viste sig imidlertid under Forhandlingerne, at Ministerens Forstaaelse af Lovforslagets Udtryk faldt sammen med Udvalgets Forstaaelse af disse Udtryk, og Ministeren erklærede sig ved 2den Behandling enig med en Udtalelse af Udvalgets Ordfører, der gik ud paa, at Lovforslagets Udtryk: „for hvilke Isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes uforuden“ i Ministeriet vil blive forstaaet saaledes, at Afgiften nedsættes eller helt bortfalder for saadanne Havne, som i en længere Aarrække før Februar 1925 i Isperioder, hvor Flertallet af danske Havne har været lukket paa Grund af Ishindringer, i det store og hele har været aabne,